

# “Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer  
Of the Presidency of the Seventy

## “Sizleri İyileştirmem İçin Bana Dönün”

Yaşlı S. Mark Palmer  
Yetmişler Başkanlığı

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.  
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened,

*Geri dönenler için cennette sevinç vardır. Geri dönmeniz için geç değildir.*

Bir zamanlar görkemli ağaçlarla çevrili bir evde yaşıyorduk. Girişin yanında güzel bir söğüt ağacı vardı. Hüzünlü bir gecede güçlü bir fırtına esti ve söğüt ağacı yıkıldı. Kökleri dışarı çıkmış bir şekilde yerde yatıyordu ve üzücü bir manzaraydı.

Motorlu testereyi çalıştırmaya ve yakacak odun için ağacı kesmeye hazırlanırken, komşumuz beni durdurmak için koşarak geldi. Ağaçtan vazgeçtiğim için beni azarladı ve onu kesinlikle yok etmememiz konusunda ısrar etti. Sonra hâlâ toprakta olan bir kökü gösterdi ve ağacı desteklersek, dallarını kesersek ve onu beslersek, köklerin bir kez daha tutunacağını söyledi.

Bu kadar bariz bir şekilde devrilmiş ve bitik durumdaki bir ağacın nasıl hayatta kalabileceğinden ve hayata geri dönebileceğinden kuşku-luydum ve şüphe duyuyordum. Tekrar büyümeye başlasa bile, bir sonraki fırtınada kesinlikle hayatta kalamayacağını düşündüm. Ancak komşumuzun bu ağacın hâlâ bir geleceği olduğuna inandığını bilerek, plana uyduk.

Ve sonuç ne oldu? Bir süre sonra, ağaç kök salmaya başladıkça yaşam belirtileri gördük. Şimdi, 12 yıl sonra, ağaç güçlü kökleri ile canlı ve hayat dolu ve bir kez daha manzaranın güzelliğine katkıda bulunuyor.

Dünyanın dört bir yanındaki Azizler ile buluşurken, bu söğüt ağacını ve her şey kaybolmuş gibi görünse bile umudun nasıl da var olduğunu hatırlıyorum. Bir zamanlar bazı kişilerin sevin-dirici habere dair, o söğüt gibi güçlü ve canlı tanıklıkları olmuştur. Ardından kendilerine özgü

leading to a loss of faith. Others hang on with the slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices.

kişisel nedenlerden dolayı tanıklıkları zayıflamış ve bu nedenler onların imanlarını kaybetmelerine sebep olmuştur. Başka kişiler de, sevindirici haber toprağına uzanan en ince köklerle hayata tutunmuşlardır.

Öğrenciliklerini yenilemeyi ve Kilise yuvalarına geri dönmeyi seçen birçok kişinin hikayeleri bana tekrar tekrar ilham vermektedir. Onlar imanlarını ve inançlarını değersiz yakacak odun gibi gözden çıkarmak yerine, ruhsal telkinlere ve geri dönmeleri için sevgi dolu davetlere cevap vermişlerdir.

Kore’de bir çadır kazığı konferansına katıldım ve orada kiliseye geri dönen bir üye şunları paylaştı: “İman eksikliğimi ve zayıflığımı kabul etmeye istekli oldukları, bana ellerini uzattıkları için erkek kardeşlere ve bana her zaman çok nazik davranan üyelere teşekkür ederim. Etrafımda hâlâ az aktif olan birçok arkadaşım var. Komik, ama birbirlerine imanlarını geri kazanmak için Kilise’ye geri dönmelerini söylüyorlar. Onların hepsinin iman özlemiiçinde olduklarını düşünüyorum.”

İman özlemi içerisinde olan herkesi geri dönmeye davet ediyoruz. Bir kez daha Azizler ile birlikte ibadet ettiğinizde imanınızın güçlenebileceğine söz veriyorum.

Afrikanlı eski bir görevli, kıdemli bir Kilise liderine mektup yazarak, onun kültürel bir gelenek hakkındaki öğretilerinden rahatsız olduğu ve daha sonra bu nedenle Kilise’den ayrıldığı için özür diledi ve bağışlanmayı istedi. Alçakgönüllülikle şunları ifade etti: “Ne yazık ki, 15 yıl önce gücenmiş olmam bana son derece ağır bir bedel ödetti. Çok fazla şey kaybettim; düşündüğümden çok daha fazlasını. Yol boyunca vermiş olabileceğim zarardan dolayı derin bir utanç duyuyorum ama her şeyden önce geri dönüş yolumu bulduğum için mutluyum.”

Kaybettiklerinin farkında olan herkesi, sevindirici haberin keyifli meyvesini bir kez daha tadabilmeleri için geri dönmeye davet ediyoruz.

Amerika Birleşik Devletleri’ndeki bir kız kardeş uzun yıllar Kilise’den uzak kalmıştı. Onun geri dönüş hikayesi, uzaklaşan sevdikleri için acı çeken ebeveynler ve aile üyeleri için güçlü dersler içermektedir. Şöyle yazdı:

“Kilise’den, sevindirici haberden ve belli bir ölçüde de ailemden uzaklaşmamın sayısız nedenini sıralayabilirim. Fakat bunların gerçek-ten bir önemi yok. Kilise’den ayrılmak için büyük bir karar vermedim, muhtemelen binlerce seçim

But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s response to Jesus is timeless and resounding: “To

yaptım. Ama her zaman bildiğim bir şey var ki, annem babam büyük bir karar verdi ve buna bağlı kaldılar. Beni sevmeye karar verdiler.

“Benim adıma ne kadar gözyaşı döküldü-ğünü, kaç uykusuz gece geçirildiğini, kaç defa yürekten yalvararak dua sözleri söylendiğini bil-mem mümkün değil. Bana günahlarımdan dolayı hesap sormadılar, aksine günahkarlığımın içinde bana seslendiler. Bana evlerinde ve aile toplantı-larında istenmeyen kişi gibi hissettirmediler; bu duyguların hepsi kendi kendime yaptıklarımı. Bunun yerine beni hoş karşılamaya devam ettiler. Zamanla ışığımın söndüğünü görmüş olmaları. Ancak onlar, o zamanlar olduğum kişinin, henüz olmamış olduğum kişinin sadece bir gölgesi olduğunu biliyorlardı.

“Kilise’den ayrılma yolum ne kadar kar-maşıksa dönüş yolum da öyle oldu. Ama geri dönmekle ilgili zor olmayan bir şey, ait olduğum yuvaya geri dönme hissiydi.”

Bugünkü mesajım özellikle, bir zamanlar Ruh’u hisseden ama bir geri dönüş yolu olup olmadığını veya İsa Mesih’in iade edilmiş Kili-sesi’nde sizin için bir yer olup olmadığını sor-gulayan herkes içindir. Bu aynı zamanda, zar zor ayakta duran veya uzaklaşmaya meyilli olan herkes içindir.

Bu mesaj bir meydan okuma değildir ve bir suçlama değildir. Bu, sizi ruhsal yuvanıza geri davet etmek için sevgi ve samimi bir arzu ile sunulmuş bir davettir.

Şimdi Kurtarıcımız İsa Mesih’ten gelen bu sevgi dolu daveti ve muhteşem vaadi duyarken, Kutsal Ruh’un tanıklığını hissetmeniz için dua ettim:

“Sizleri iyileştirmem için şimdibana dön-meyecek misiniz ve günahlarınızdan tövbe edip doğru inanca dönmeyecek misiniz?”

Her hafta birçok kişi Kurtarıcı’nın bu dave-tine, öğrenciliğe ve Kilise aktivitelerine dönerek, sessizce ve alçakgönüllülükle İsa’nın vaat ettiği şifayı arayarak cevap veriyor. Ve bazen ortalıkta dolaşan hikayelerin aksine, rekor sayıda genci-miz güçlü kalmayı ve İsa Mesih’e olan imanlarını büyütmeyi seçiyorlar.

İsa’nın Kefarnahum’daki takipçilerinden bazıları O’nun öğretilerini zor bulup ayrılmayı seçtiklerinde, İsa Havarileri’ne döndü ve “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?” diye sordu.

Bu soru bireysel olarak sınav zamanları-yla karşılaştığımızda her birimizin cevaplama-sı gereken sorudur. Petrus’un İsa’ya cevabı zamanın

whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focus- ing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

ötesinde ve yankı yaratan bir cevaptır: “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.”

Peki, Kurtarıcı’nın O’na geri dönme davetini düşündüğünüzde, söğüt ağacı hikayesinden ne öğrenebilirsiniz?

Geri dönüş yolculuğu genellikle kolay veya rahat değildir, ancak buna değer. Söğüdümüz tekrar ayağa kaldırıldığında, tüm dalları kesilmişti. Güzel değildi. Eski alışkanlıkları bir kenara attığımızda ve gururumuzdan sıyrıldığımızda biz de kendimizi savunmasız hissedebiliriz. İnançınızı İsa Mesih’e ve O’nun sevindirici haberine, yani gövdeye ve köklere odaklamak, size o ilk geri adımı atmak için umut ve cesaret verecektir.

Söğüdümüzün eski gücüne ve güzelliğine kavuşması uzun yıllar aldı. Şimdi eskisinden bile daha güçlü ve daha güzel. İmanınız ve tanıklığınız da büyürken sabırlı olun. Bu durum, “Bunca yıldır neredeydin?” gibi düşüncesiz yorumlara gücenmemeyi de içerir.

Söğüt, sürekli bakım ve beslenme olmadan asla hayatta kalamazdı. Her hafta Rab’bin sofrası masasında ziyafet çekerken ve Rab’bin evinde ibadet ederken imanınızı ve tanıklığınızı besleyeceksiniz.

Tıpkı söğüdün dallarının ve yapraklarının yeniden büyümesi için güneş ışığına ihtiyacı olduğu gibi, sizin tanıklığınız da Ruh’un hislerine ve tanıklığına duyarlı kaldıkça büyüyecektir. Az aktif bir üye olduğu zamanları “birçok kez çağırıldım, ama ben bunu duymak istemedim” diyerek tanımlayan Amulek’ten öğrenin.

Komşum söğüdün bir kez daha neye dönüşebileceğini biliyordu. Dolayısıyla Rab de sizin ilahi potansiyelinizi, imanınızın ve tanıklığınızın neye dönüşebileceğini biliyor. O, sizden asla vazgeçmeyecektir. Zarar görmüş olan her şey İsa Mesih’in Kefareti sayesinde iyileştirilebilir.

Tanıklık ederim ki geri dönenler için göklerde sevinç vardır. Size ihtiyaç var ve siz seviliyorsunuz. İsa Mesih’in Kurtarıcımız olduğuna ve O’na dönen herkesi daha büyük bir huzur ve büyük bir sevinçle kutsadığına tanıklık ederim. O’nun merhametli kolları bağlanmamış, aksine açılmış ve size doğru uzanmıştır. Geri dönmeyi için geç değildir. Kalbimizdeki tüm sevgiyle, size evinize hoş geldiniz diyoruz. İsa Mesih’in adıyla, amin.